

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/425/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812223132
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812223132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: Q., s.r.o. so sídlom B., I. XX, IČO: 35 807 024, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Q. a spol., s.r.o. so sídlom B., K. XX/C proti odporcovi Ing. P. I., bytom L. Z. V., zastúpenému Mgr. J. Q., advokátom, so sídlom Z., V. XX, o určenie, že právo nie je, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. marca 2013, č. k. 17C/239/2012-75 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 394,55 eur k rukám Mgr. J. Q., advokáta do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že právo odporcu voči navrhovateľovi zaplatiť sumu 21.772,49 eur titulom pôžičky uzavretej dňa 31.08.2005 nie je. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania (trovy právneho zastúpenia) vo výške 1.462,89 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že odporca sa voči navrhovateľovi v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III domáhal vymoženía 21.722,49 eur s príslušenstvom, pričom exekučným titulom bola notárska zápisnica zo dňa 10.03.2011, v ktorej navrhovateľ uznal odporcovi svoj dlh zo zmluvy o pôžičke vo výške 189.240,59 eur splatných do 31.08.2006. Uvedená exekúcia skončila vymožením celkom 27.985,59 eur, pričom z tejto sumy na istinu bolo vymožených 21.722,49 eur, na trovy exekučného konania 16,50 eur, na trovy právneho zastúpenia 402 eur, čo je spolu 22.140,99 eur; na exekučné trovy bolo vymožených 5.844,60 eur. V priebehu exekučného konania boli zamietnuté námietky navrhovateľa ako povinného a nebol povolený odklad exekúcie na návrh povinného navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania vyplynuli také skutočnosti, ktoré odôvodňujú to, že na návrhu navrhovateľa proti odporcovi nie je naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Preto súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi navrhovateľom a odporcom sporná pohľadávka zanikla v celosti v dôsledku toho, že peňažná čiastka tvoriaca túto spornú pohľadávku bola v celosti vymožená v exekučnom konaní. Preto by prípadné rozhodnutie o tom, že toto právo odporcu voči navrhovateľovi nie je, žiadnym spôsobom neovplyvnilo právne postavenie účastníkov a nebol by splnený preventívny charakter určovacej žaloby, keďže pozitívne rozhodnutie vo veci návrhu navrhovateľa by nebolo spôsobilé reparaovať navrhovateľom tvrdené porušenie jeho práva spočívajúce v tom, že v exekučnom konaní bol vymožený podľa navrhovateľa neexistujúci nárok odporcu. Navrhovateľovi nič nebráni v tom, aby sa takto vymoženého plnenia prípadne domáhal osobitným návrhom na zaplatenie vymoženej čiastky proti odporcovi z dôvodu bezdôvodného obohatenia na strane odporcu. Navrhovateľ má možnosť domáhať sa svojho domnelého

práva návrhom na plnenie, a preto nie je daný naliehavý právny záujem na určení neexistencie práva odporcu. Naliehavý právny záujem na návrhu navrhovateľa nemožno vyvodiť ani z toho, že sa navrhovateľ mieni domáhať svojho práva na náhradu škody voči štátu, ktorá mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nevyhoviel jeho návrhom na odklad exekúcie, resp. zamietol jeho námietky proti exekúcii. Ak došlo v priebehu exekučného konania k porušeniu povinností štátu, musí byť takáto otázka riešená v konaní medzi navrhovateľom a štátom a nie v konaní medzi navrhovateľom a odporcom, keďže vyriešenie tejto otázky nie je inak významné pre vzťah navrhovateľa a odporcu. Naliehavý právny záujem na určení nemožno vyvodiť ani z toho, že by rozhodnutie súdu o určení neexistencie práva odporcu bolo významné pre mimoriadne opravné prostriedky v exekučnom konaní. Odporca si v priebehu konania uplatnil právo na náhradu trov konania. Návrh navrhovateľa bol zamietnutý. Preto má odporca proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporcovi vznikli trovy právneho zastúpenia určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 386,74 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur, tarifná odmena za úkon právnej služby - vyjadrenie k návrhu zo dňa 04.03.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vo výške 386,74 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur, tarifná odmena za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 20.03.2013 podľa § 14 ods. 8 a 3 vyhlášky vo výške 193,37 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur a tarifná odmena za úkon právnej služby účasť na pojednávaní dňa 25.03.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vo výške 386,74 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur, náhrada podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za šesť začatých polhodín strávených cestou z Z. do X. a späť vo výške 6 x 13,01 eur, čo je 78,06 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia odporcu predstavujú čiastku 1.462,89 eur, ktoré je navrhovateľ podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povinný zaplatiť advokátovi odporcu. Súd odporcovi nepriznal plnú základnú sadzbu tarifnej odmeny za úkon právnej služby označený ako podanie vo veci samej - písomné vyjadrenie zo dňa 20.03.2013, keďže išlo o úkon, ktorým bolo doplnené vyjadrenie k návrhu v dôsledku toho, že medzi vyjadrením k návrhu a pojednávaním vo veci samej došlo ku skutočnosti podstatnej pre posúdenie naliehavého právneho záujmu na podanom návrhu. Takéto podanie účastníka sa svojou povahou a účelom najviac blíži úkonom podľa § 14 ods. 3 vyhlášky, za ktoré sa uplatní odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania nebol dôvod na to, aby súd použil § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže v odpadnutí naliehavého právneho záujmu v priebehu súdneho konania o určovanom návrhu, nemožno vidieť dôvod hodný osobitného zreteľa. Navrhovateľ si musí byť vedomý toho, že na podanom návrhu musí byť naliehavý právny záujem počas celého trvania konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil len tým, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p./, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že súd prvého stupňa vo veci postupoval správne, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu za účelom zistenia, či vo veci existuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pričom vec správne právne posúdil. Nakoľko pohľadávka, ktorej neexistencie sa navrhovateľ domáhal, bola úspešne vymožená v exekučnom konaní, požadovaným určením by sa na právnom postavení navrhovateľa nič nezmenilo, a z toho dôvodu navrhovateľ na požadovanom určení nemôže mať naliehavý právny záujem. Poukázal aj na skutočnosť, že aj keď navrhovateľ v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, vôbec však nešpecifikuje, v čom nesprávne právne posúdenie spočíva, a teda v čom pochybil súd prvého stupňa pri právnom posudzovaní ním zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na stručný obsah odvolania sa odporca domnieva, že podané odvolanie je účelové a bolo navrhovateľom podané výlučne s cieľom oddialiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Žiadal, aby preto odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. skonštatoval správnosť tak výroku, ako aj dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia a rozsudok potvrdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, trov právneho zastúpenia, ktoré špecifikoval spolu vo výške 394,55 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoj zamietajúci rozsudok na tom právnom názore, že na určovacej žalobe navrhovateľa, ktorou sa domáhal určenia, že nie je právo odporcu voči navrhovateľovi zaplatiť sumu 21.772,49 eur titulom pôžičky uzavretej dňa 31.08.2005, nie je daný naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ O.s.p.. Mal za to, že medzi navrhovateľom a odporcom sporná pohľadávka zanikla v celosti v dôsledku toho, že peňažná čiastka tvoriaca túto spornú pohľadávku bola v celosti vymožená v exekučnom konaní. Preto by prípadné rozhodnutie o tom, že toto právo odporcu voči navrhovateľovi nie je, žiadnym spôsobom neovplyvnilo právne postavenie účastníkov a nebol by splnený preventívny charakter určovacej žaloby, keďže pozitívne rozhodnutie vo veci návrhu navrhovateľa by nebolo spôsobilé reparovať navrhovateľom tvrdené porušenie jeho práva spočívajúce v tom, že v exekučnom konaní bol vymožený podľa navrhovateľa neexistujúci nárok odporcu. Navrhovateľovi nič nebráni v tom, aby sa takto vymoženého plnenia prípadne domáhal osobitným návrhom na zaplatenie vymoženej čiastky proti odporcovi z dôvodu bezdôvodného obohatenia na strane odporcu. Navrhovateľ má možnosť domáhať sa svojho domnelého práva návrhom na plnenie, a preto nie je daný naliehavý právny záujem na určení neexistencie práva odporcu. Naliehavý právny záujem na návrhu navrhovateľa nemožno vyvodiť ani z toho, že sa navrhovateľ mieni domáhať svojho práva na náhradu škody voči štátu, ktorá mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nevyhovel jeho návrhom na odklad exekúcie, resp. zamietol jeho námietky proti exekúcii. Ak došlo v priebehu exekučného konania k porušeniu povinností štátu, musí byť takáto otázka riešená v konaní medzi navrhovateľom a štátom a nie v konaní medzi navrhovateľom a odporcom, keďže vyriešenie tejto otázky nie je inak významné pre vzťah navrhovateľa a odporcu. Naliehavý právny záujem na určení nemožno vyvodiť ani z toho, že by rozhodnutie súdu o určení neexistencie práva odporcu bolo významné pre mimoriadne opravné prostriedky v exekučnom konaní.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny. V celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacej námietke navrhovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci uvádza nasledovné:

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny /náležitý/ právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V preskúmvanej veci sa o taký prípad nejedná.

V danej veci sa navrhovateľ domáha svojou žalobou určenia, že právo odporcu voči navrhovateľovi zaplatiť sumu 21.772,49 eur titulom pôžičky uzavretej dňa 31.08.2005, nie je. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemá navrhovateľ naliehavý právny záujem na takomto určení. Procesnou podmienkou určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p. je naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Zákon trvá na tom, aby išlo o právny záujem, ktorý je naliehavý. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo navrhovateľa ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Určovacia žaloba spravidla nebude úspešná tam, kde možno žalovať priamo splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ O.s.p.. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho návrhu. V zmysle uvedeného je potom správny právny názor súdu prvého stupňa, že aj prípadné rozhodnutie o tom, že právo odporcu voči navrhovateľovi zaplatiť sumu 21.772,49 eur z titulu pôžičky, nie je, by žiadnym spôsobom neovplyvnilo právne postavenie navrhovateľa a nebolo by spôsobilé napraviť navrhovateľom tvrdené porušenie jeho práva spočívajúce v tom, že v exekučnom konaní bol vymožený podľa navrhovateľa neexistujúci nárok odporcu. Za danej situácie by mohla vecne potom obstať len žaloba na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p..

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi priznal právo na náhradu týchto trov. Náhrada trov odvolacieho konania predstavuje odmenu a náhradu za poskytnutie právnych služieb podľa § 10 ods. 2, § 13 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení za 1 úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.07.2013 po 386,74 eur + 7,81 eur režijný paušál, spolu 394,55 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .